

Resten af, hvad der står i betækningsbidraget, er derimod forkert, indtil drønende forkert. I den næste sætning efter den citerede kan man læse, at de gode hensigter ikke udmøntede sig i handling for det store flertals vedkommende. Dette kunne tyde på – skønt man jo ved, det ikke kan være tilfældet – at mindretallet ikke har læst flertallets betækningsbidrag. Dette betækningsbidrag er fuldt af handling, af realistisk og målrettet handling. Og derfor er anklagen imod flertallet for ikke at ville handle totalt meningsløs.

Og meget harm kan man blive, når man så kommer til slutningen af mindretallets betækningsbidrag, hvor man taler om, at regering og folketingsflertal udviser en bagstræberisk dansk insisteren på en inhuman politik. Noget værre vås har man længe ikke set på tryk i realistiske og anstændige forhandlinger i dette Ting. Jeg vil gerne benytte denne anden og sidste behandling til at tage afstand – frysende afstand – fra de ord.

Mit andet formål med at bede om ordet er at knytte en kommentar til noget højest mærkværdigt, vi har oplevet i det sidste års tid. Dansk Røde Kors har taget en række initiativer i spørgsmålet om minerne. Jeg har før givet udtryk for, at jeg mener, at dette ikke tilkommer Dansk Røde Kors. Efter nogen tid modtog jeg så i fjor efterår et brev fra formanden, vor tidligere kollega herinde, hr. Kjelm Hansen, om, at han ville optage en dialog med mig, og det bød jeg ham hjertelig velkommen til. Vi havde også aftalt et møde. Det blev så aflyst på grund af sne- og trafikforhold i februar måned, og det er stadig ikke blevet til noget. Jeg må fastholde, og jeg finder det bydende nødvendigt at få sagt, at herved overskrider Dansk Røde Kors nogle givne, nogle nødvendige grænser for sin virksomhed.

Internationalt Røde Kors' motto, hele formål, hele pejlemærke er den berømte sætning: I krig og fred – barmhjertighed. Det er Røde Kors' opgave. Røde Kors skal ikke blande sig i, hvordan Danmark eller andre lande i praksis udfører deres dispositioner inden for forsvarets område. Der kunne jo være masser af ting, Dansk Røde Kors kunne gå ind for eller gå imod, som har med krigsførelse at gøre.

Jeg bestrider, at Dansk Røde Kors besidder ekspertise og viden på dette område, og jeg mener, at Dansk Røde Kors, hvis dette skulle gå hen og blive en linje, de vil forfølge videre frem, med hadske indtil helt uartige angreb på rege-

ring og minister og altså dermed også på folketingsflertallet, undergraver grundlaget for sin ellers så gavnlige og nødvendige virksomhed.

Jeg siger dette både som medlem af Folketinget, af Forsvarsudvalget og af Dansk Røde Kors. Og når de ikke kan vågne op til at forklare, hvorfor de helt sensationelt i dette forhold begynder at ville disponere og løfte pegefingre og belære Folketinget og regeringen om, hvordan de skal opføre sig, så er der grund til at give dem denne advarsel. Jeg håber, den bliver hørt i ledelsen af Dansk Røde Kors og landet over.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne bede hr. Melchior komme herop og trække dette fuldstændig utilstedelige angreb på Røde Kors tilbage. Jeg synes ærlig talt, hr. Melchior skulle gennemtænke, hvad det var, han stod her fra Folketingets talerstol og gjorde for et øjeblik siden. Han tillægger åbenbart Røde Kors usaglige motiver i denne sag.

Som jeg har opfattet det, er det eneste, Røde Kors har gjort opmærksom på, at brug af landminer er i strid med alle humanitære principper, naturligvis også dermed i strid med Røde Kors' målsætning, som hr. Melchior var inde på. Næh, hvis der er nogen, der har ført partipolitik i denne sag og draget usaglige hensyn ind, så er det så sandelig regeringspartierne, som åbenbart har en eller anden grund til at ville holde hånden over dem, som ønsker at bruge landminer, som ønsker at bruge dette våben, som under ingen omstændigheder kan forsvares.

Hvis der er nogen, der har et forklaringsproblem i denne sag, så er det den danske regering, der internationalt trækker Danmarks anseelse i sølet – vi får skabt et billede i omverdenen af et land, der ønsker at bruge landminer som våben. Det er det, der er utilstedeligt i denne sag. Det er det, der ikke kan forklares. Det er det, som ingen dansk minister vil være i stand til at gå op på en talerstol i FN eller andre steder og forklare nogen.

Jeg synes, som hr. Villy Søvndal var inde på for et øjeblik siden, at tiden fra nu af og frem til, at vi skal stemme om dette forslag, burde bruges af dem, som sidder på regeringsbænkene, til at tænke sig om. Det kan da ikke være rigtigt, at Danmark skal gå ud og sige: Vi er det land, som fastholder, at man skal bruge dette uhumane, dette morderiske, dette beskidte våben og stadig væk have det liggende i de danske arsenaler og stadig væk have det til at indgå i den danske hærs operationsplaner.